

Tilsyn og den specielt hygiejnisk interesserede Embedslæge (Kredslægen) vil være i høj Grad ønskelig, for at Kravene med Hensyn til de sundhedsmæssige Forhold kan blive faste og ensartede.

Ifølge Embedslovenes Tilsyns-paragraf (§ 5) er Kredslægen pligtig at føre Tilsyn med ethvert Børnehjem i sin Kreds; idet jeg herom skal henvise til en Afhandling i Maanedsskr. for Sundhedspleje, Januar 1918, skal jeg blot bemærke, at Kredslægen ganske vist fører Tilsyn med Plejehjem og Børnehjem, men at hans Indflydelse i herhenhørende Spørgsmaal er saa ringe som muligt. Det vil sikkert være gavnligt, om Plejebørnstilsynene kan blive samlede i Tilsynskredse, svarende til Lægekredse, der jo bliver det samme som Retskredse, idet man da kunde tænke sig et af nogle faa Personer bestaaende Overtilsyn i hver Kreds med Kredslægen som selvskrevet Medlem. Derimod bør man ikke give Kredslægen Ledelsen af Tilsynet. Man maa lægge Mærke til, at Kredslægen ikke er nogen administrativ Embedsmand, altsaa næsten ikke paa noget Omraade staar som ledende og styrende i sin Kreds, medens han saa godt som udelukkende er hygiejnisk tilsynsførende og raadgivende i alle Sundhedsforhold.

Hvis der ikke tænkes dannet et Overtilsyn i hver Kreds, maa Kredslægens Forhold til de tilsynsførende Personer blive ganske det samme som hans Stilling ovenfor, hvad man kalder „det underordnede Medicinalpersonale“, nemlig Jordemødre, Desinfektorer, Sygeplejersker og Massører. Der maa da bestandig fra Tilsynene sendes Kredslægen Underretning om Oprettelse af nye Plejeforhold, saa vel i private Hjem som i Plejehjem; han kan saa ved sine aarlige Inspektioner selv skaffe sig Underretning om de Forhold i ethvert Plejehjem, der er af sanitær Betydning, og hvorover han gør Optegnelser i sin Embedsprotokol.

Det vil sikkert give sig af sig selv, at man ved denne Nyordning paa Børnesagens Omraade maa tage visse økonomiske Hensyn; det er jo det vanskelige ved alt, hvad der har med Børn at gøre, at det let bliver saa kostbart, og

at det er saa vanskeligt at faa Pengene dertil. Naar der saaledes tales om Ønskeligheden af Specialuddannelse for de Personer, der fører Tilsyn med Plejebørn ude i Provinsen, saa maa man gøre sig klart, at en Uddannelse paa Kursus eller lignende vilde blive en kostbar Foranstaltning; foruden at give en nøjagtig Instruks for Virksomheden maatte man da foreløbig søge at virke ved vejledende Smaaskrifter og ved et Fagblad, paa samme Maade som „Børnesagens Tidende“, Organ for alle Værgeraadene.

Oprettelse af Vuggestuer, Børneasyler, Fritidshjem o. s. v. bør ganske sikkert tilstræbes i videst mulig Udstrækning i alle Provinsbyer, i Forhold til deres Størrelse. Men atter her maa man tage økonomiske Hensyn og give Anvisning paa, hvor Pengene skal komme fra, saa maa man se, om der bliver Forskel paa det ønskelige og det opnaaelige; særlig i de smaa Købstæder vil private Midler næsten aldrig vise sig at være tilstrækkelige til at løse Op-gaverne.

Da Plejebørnstilsynene fortrinsvis er Kvinder og bør være det, er der sikkert for Tiden mange Kvinder, der med Forventning ser frem imod det nye paa dette Omraade — spejdende efter, hvor langt man i denne Omgang vil kunne naa frem i Retning af størst mulig Hensyntagen til det sundhedsmæssige for Børnene.

Saxkøbing, April 1919.

F. Ingerslev.
Kredslæge.

Udvalget er i Hovedprincippet enig med Kredslæge Ingerslev og har med stor Glæde modtaget dette Indlæg, som forhaabentlig vil føre til videre Diskussion.

Red.

70 Aar.

Lærerinde Maren Bonde

fylder den 8. Maj 70 Aar. Hun er en af Kvindesagens Veteraner, da hun i en lang Aarrække har været Medlem af „Dansk Kvindesamfund“.

I Oktober 1903 blev hun valgt ind i Bestyrelsen for Kredsen i Ringkøbing, og var i en Periode Formand. For et Par Aar siden gik hun ud af

Bestyrelsen, men er endnu en af Kredsens interesserede Medlemmer. De yngre, som er kommen med i Kvindebevægelsen senere, skylder de ældre stor Tak, fordi de trofast holdt ud, den Gang, der tit vankede baade Stød og Miskendelse for Kvindesagskvinder.

Maren Bonde har paa sin stille, bramfri Maade gjort et godt Arbejde for Kvindernes Sag, og hun har ved sin tiltalende Personlighed vundet sig mange Venner.

Hun har været med til at bane Vejen for det ny, været med til at rydde de gamle Fordomme til Side, som har spærret for Kvindernes Udsyn. Hun har forstaaet det inderste i Kvindesagens Idé og altid holdt det fast. Trofast har hun mødt til Kredsens Møder, og det var et Savn, om hun ikke var der.

For en Snes Aar siden kom hun til Ringkøbing, hvor hun oprettede en Privatskole og vandt sine Elevers Hjerte.

Maren Bonde ejer en poetisk Aare. Ved mange festlige Lejligheder, baade indenfor og udenfor „Dansk Kvindesamfund“, har hun skrevet Sange, som vi har sunget med Liv og Lyst. En af hendes Sange er optaget i „D. Kvindesamfund“s Sangbog.

Hun er endnu levende interesseret, ikke alene i Kvindesagen, men i mange andre af Dagens Spørgsmaal, og saa i det nu saa brændende sønderjyske Spørgsmaal. Og mange er vi, som paa hendes 70-aarige Fødselsdag, vil mødes i Ønsket om, at hun endnu i mange Aar maa færdes glad og interesseret iblandt os. E. J.

60 Aar. Johanne Blom.

—o—

Den 17. April blev Johanne Blom 60 Aar, og megen og fortjent Anerkendelse strømmede imod hende. Et rigt Liv i Arbejde har hun bag sig, og mange er de Ting, hun har sat sit Præg paa og paavirket med sin Indflydelse.

Jeg har kun faa Gange truffet Johanne Blom, men naar det er sket, har det altid været noget af en Begivenhed for mig.

Det er umuligt at møde hende uden samtidigt at erfare, at her er et Menneske, hvis Liv er baaret og le-